

Michael

občasník farnosti Staré Město

č.5 - říjen 2000

[Každý kostel má své narozeniny](#)

[Zpráva z věčného města Říma ze dne 1.10.2000](#)

[Dušičkové zamyšlení](#)

[Poslední ohlédnutí za prázdninami](#)

[Nový duchovní náboj](#)

[Návštěva u otce Vojtěcha](#)

[Přijďte si poslechnout "Hrozen"](#)

[Otevřme své srdce Bohu a myslíme jen na Něho](#)

[Ze Svárova jsme přijeli osvěžení](#)

[O květinách i jiných věcech](#)

[Nejsou vidět, ale za to slyšet](#)

[Upozornění](#)

Každý kostel má své narozeniny

Náš chrám-to není pro nás jen mrtvá budova, nějaké muzeum, ale stánek živého Boha, dům Božích dětí, společenství církve, ve které žije náš Pán. Podle současného církevního kalendáře pro české a moravské diecéze se slaví výročí posvěcení chrámu Páně v případě, že přesné datum není známo, v neděli 29. října. V letošním jubilejním roce budeme tento den mít ještě slavnostnějším. Budeme nejen děkovat za náš kostel, za jeho posvěcení, za farní společenství, za pastýře, za arcidiecézi, za arcibiskupa, ale také ve společenství s otcem nunciem Giovannim Coppou bude naše pozornost obrácena k budoucnosti farní obce i města ve Starém Městě. Konečně, po dlouhé době, se naplní touha předcházejících generací i naše a stavba nového kostela dostane konkrétnější rysy. Už se těšíme, až otec nuncius požehná staveniště pro nový kostel. Pevně doufáme, že se Bůh oslaví na tomto díle a s Jeho pomocí budeme moci začít na jaře příštího roku budovat.

Při naší slavnosti, která začne v 10.00 hodin v chrámu sv. Michaela archanděla, budeme zpívat píseň č. 918 s textem biskupa Josefa Hrdličky na nápěv Zdeňka Pololáníka "Bože

všemocný a vlídný ...” Rád bych, aby se už nyní, v době před slavností, stala 3. sloka naší modlitbou, kterou se my sami nabídneme Pánu, aby nás použil pro své dílo.

“Otesány, obroušeny, my tvé živé kameny, chceme být z tvůrčích Božích dlaní do tvé stavby vsazeny.

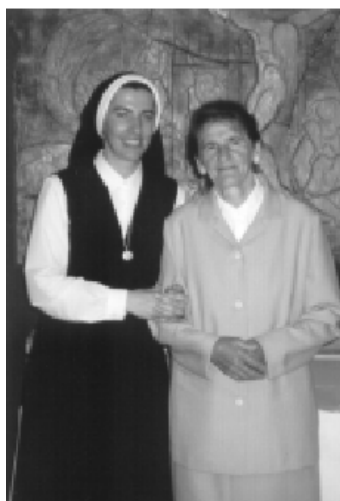
Dej, ať v chrámu církve, Kriste, pevně držím na svém místě.

Na začátku slavné liturgie bude Mons. Giovanni Coppa, apoštolský nuncius v České republice uvítán starostou města panem Františkem Slavíkem, děkanem uherskohradištským P. Františkem Petříkem, zástupci farní obce a místním duchovním. Po mši svaté přejdeme liturgickým průvodem na budoucí staveniště. Při krátké bohoslužbě slova bude staveniště požehnáno. Základní kámen byl posvěcen sv. otcem Janem Pavlem II. v Praze 27. dubna 1997. Kámen byl součástí zdiva velkomoravské rotundy, objevené pod kostelem sv. Michaela.

Upřímně se těším na společné setkání při této radostné události.

otec Miroslav

Zpráva z věčného města Říma ze dne 1.10.2000

V době, kdy staroměstská farnost slavila své patrocinium a oslavovala knížete andělů sv. Michaela, jeho jmenovkyně, obdivovatelka a staroměstská patriotka Michaela Chlachulová skládala matce představené a Bohu doživotní sliby chudoby, čistoty a poslušnosti. Byly jsme při tom a přály bychom si zprostředkovat Vám tuto událost, i když víme, že slova jsou příliš strohá k vyjádření zážitku srdce.

Michaela se k tomuto svému definitivnímu “Ano” Boží lásce připravovala již od svého vstupu do kongregace školských sester sv. Františka v r.1993 v Kazachstánu. Od začátku si přála složit věčné sliby v jubilejním roce 2000. A co víc, Bůh je láska a zná nejtajnější přání srdce. O tom, že tento den bude smět slavit spolu se svými blízkými v městě Římě, kolébce křesťanství a fyzické blízkosti sv. Otce, o tom určitě zpočátku Michaela ani nesnila.

Do Říma Michaela povolala sestra představená v roce 1997, aby si zde prohloubila vědomosti studiem fakulty sociologie a sdělovacích prostředků na gregoriánské univerzitě. V tomto městě má kongregace školských sester svůj generalát, kde v současnosti Michaela žije a studuje.

Klášter je moderní budova, obklopena krásnou zahradou se vzrostlými palmami a fíkusy. Zdejší sestry řídí a spravují ještě přílehlou nemocnici, která má v Římě velmi dobré jméno. V kapli zdejšího kláštera spolu s Michaelou skládaly své doživotní sliby ještě dvě sestry – Jaisy – Indka a Mariana z ruské národnosti. Hlavním koncelebrantem byl P. Josef Koláček SJ, vedoucí české sekce Radia Vatikán. Předě mší sv. nás Michaela prosila o modlitbu, aby tyto chvíle zvládla. Vždyť Bohu skládala celý svůj život, bohatý na chvíle štěstí i bolesti, nádhery i bídy světa, bohatství vztahů i chvíle samoty. Všechno, z čeho se skládá lidský život citlivě vnímaný a vytvářející jakýsi nádherný obraz-mozaiku, v níž každý kamínek-vztah, situace, dar má svou velkou cenu. V této mozaice se skrývá každý z Vás, které znala, s kým se setkala, čím žila. A jeho nádhery v plnosti vidí jen Bůh. Ta nádhery je tak velká, že vhánil slzy do očí a srdce překypuje vděčností. Ale i to jsou Boží dary a není třeba se za ně stydět.

Mše sv. byla v italštině, jen čtení a žalm byly v rodné řeči sester. Sliby proběhly tak, že sestry jednotlivě přistupovaly k matce představené, která držela Písmo sv., na ně položily svou pravou ruku, v levé držely rozžehlou svíci a pronesly formuli slibu (italsky). Poté jim matka představená požehnala a sestry odešly k oltáři, na němž svůj slib věrnosti Bohu a řádu stvrdily podpisem. Pak obdržela každá sestra zlatý snubní prsten (nevěsta Kristova) a kříž. Tuto část zvládla Michaela bravurně, s odhodláním, jí vlastním. Následovaly litanie ke všem svatým a přímlyvy. Přímlyva Michaely byla v češtině za misionáře a nová duchovní povolání. V obětním průvodu šla Michaela jako poslední a v každé ruce nesla jednu karafu s vínem. V jedné ruce bílé víno, v druhé červené. To červené nesla o poznání výše. Jak ji znám, byl to vrchol jejího úplného odevzdání- “Budeš- li chtít Pane, až na kříž”. Bohoslužbou oběti-svatým přijímáním vyvrcholil celý obřad. A to všechno v doprovodu krásných písní v různých řečech světa. Poslední dvě však byly pro nás nejkrásnější - “Máti Páně přesvatá” - celá česky a Hymna Velkého Jubilea-bohužel italsky, ale díky za ni.

V kytici bílých lilií jsme jí pak předaly Vaše pozdravy a přání, jako i dar od farnosti - dárkové Písmo svaté v obrazech, vázané v kůži, s rytinami Nazaretské školy - knížka se moc líbila. Po slavnostním obědě, přípitcích a projevech jsme se šly společně projít svatou bránou v basilice svatého Petra. Nevím, jestli to platí, ale prošly jsme ji několikrát za ty, kteří se do těchto míst nedostanou, za staré a nemocné, za ty, kteří nechtějí...

V následujících dnech jsme navštívily hlavní křesťanské památky Říma, nádherně opravené a obdivované davy lidí. Pro nás to však byl jen odlesk a všechno tuto nádhery převyšoval zážitek Boží lásky v našich životech.

M. Číhalová

Ti, které jsme s láskou uctívali, vlastně ani neumírají.

Neusilují už o nic, nic nekonají, nehovoří k nám, nic po nás nepožadují.

A přece:

kdykoli si na ně vzpomeneme, cítíme, že nám stojí tváří v tvář, že nám hledí do duše,

že s námi cítí, že nás chápou, že schvalují nebo neschvalují naše počínání.

Edmund Husserl

Dušičkové zamyšlení

Každý z nás, který již prožil ztrátu některého z těch, koho měl rád, si určitě vybaví smutek, který ho v té době provázel. Kdo však netruchlí pro milovaného člověka, pro zesnulou manželku, zesnulého manžela, děti, matku, otce a žije dále, jako by se nic nestalo, blokuje svůj život. Neví, jak se správně radovat, neví, co mu to leží na duši, neví, co mu to brání v životě. Příčinou bývá nevyžitý smutek. Při truchlení se vědomě vyrovnáváme se ztrátou, kterou nám smrt milovaného člověka zasadila. Ještě jednou se zamyslíme nad naším vztahem, vzpomínáme, co jsme spolu prožili, co pro nás zesnulý znamenal, co nám daroval. Ale nezavřeme oči ani nad prožitými těžkostmi, před bolestí, kterou nám způsobil, před tím, co zůstalo nevyjasněné, nevyslovené. Smutek projasní náš vztah a postaví jej na novou rovinu. Jestliže projdeme smutkem, můžeme si k zesnulému vytvořit nový vztah a tak se nám stane vnitřním průvodcem. Setkáváme se s ním ve snu a třeba nám řekne něco, co nám pomůže dál. Truchlením objevíme, kdo ten druhý skutečně byl. Během života jsme poznávali vždy jen nějakou jeho část. Teď víme, co nám vlastně chtěl svým životem říct, co bylo nejhlubší touhou jeho srdce, jakou zvěst nám chtěl svým životem zprostředkovat. Naši zemřelí, ti, kteří ještě plně nejsou v Boží náručí však spoléhají hlavně na naši modlitbu. Ta je pro ně velkou pomocí ve chvílích, kdy oni sami si už pomoci nemohou. A my, přestože cítíme obrovský smutek nad jejich odchodem, smutek nad tím, že už je na tomto světě nikdy nevidíme, přese všechno u nás vítězí naděje na společné setkání v nebi, naděje v to, že to budou právě oni, první v zástupu těch, kteří nás ve chvíli smrti budou převádět z břehu pozemského života na břeh života věčného.

G.G.

Poslední ohlédnutí za prázdninami

Kdybych věděla, co se v nebi dělá, psala bych básničky, pohádky i písničky.

A než bych se tam dostala, dobrotu bych dělala a až bych tam šla, ruce bych si myla.

P.S. Tuto básničku napsala citlivá dušička druhačky Katky M. na prázdninovém táboře. Překvapivé je, že tato holčička pochází z úplně nevěřící rodiny.

Nový duchovní náboj

Exercicie na Velehradě:

5.11.-10.11. Kněžské exercicie - P.J. Augustyn SJ z Polska

15.11.-18.11. Duchovní obnova pro snoubence - P.J. Berka O Praem.

19.11.-23.11. Exerciční pokračování podle sv. Ignáce II. týden (pokračování z r.1999)-starší ženy - P.J. Pavlík SJ

29.11.-2.12. Duchovní obnova-příprava na advent a nový liturgický rok - P.A. Mička OP

6.12.-10.12. Duchovní obnova pro zdravotníky, lékaře a zdravotní sestry - MUDr. M.Kašparů
terc. OPraem.

12.12.-16.12. Adventní duchovní obnova P.J.Pavlík SJ

28.12.-1.1.2001 Duch. obnova pro mládež od 14 let - P.Vaculík SDB

Přihlášky posílejte na adresu: Poutní a exerciční dům Stojanov, 687 06 Velehrad 62

Desetiletí centra pro rodinný život:

sobota 11.11.2000, Biskupské nám. 2 Olomouc, sál Arcibiskupské kurie

Program:

9.30 - 14.00 hod

Mons. J.Hrdlička - Krása rodiny, Prof. PhDr. P.Pitřha - Jak vyrůstá dobrý člověk, T.Lenczová
- Mateřství, rodičovství, početná rodina, Společenství 2001 - skripta pro setkávání
společenství

14.30 - 17.30 hod.kulturní část:

Dětské divadélko Slunečnice - Sněhurka a sedm trpaslíků, I.Hubáčková - Písňový recitál,
Soubor Vrána - Folkový recitál , P.Janda - Komorní recitál, M. Částek, divadlo jednoho herce
- Muž, který sázel stromy, J. Hřebíčková, P.Langer - výstava fotografií, Výstava dětských
prací

18.00 - 19.00 hod.duchovní část: Katedrála sv. Václava - mše sv. k jubileu

Návštěva u otce Vojtěcha

V měsíci říjnu hodně našich farníků navštívilo našeho bývalého duchovního správce P.
Vojtěcha Marka v Korytné. Měl upřímnou radost a byl dojatý z našeho setkání. Tolik nám
příkladné, jeho šlechetné a pokorné srdce se opravdu zahřálo, když viděl, že na něj
nezapomínáme a máme jej rádi. Všem bratrům a sestrám máme vyřídít moc krásných
pozdravů a ujištění, že i nadále zůstáváme v jeho modlitbách.

V.Batůšková

Přijďte si poslechnout "Hrozen"

"Hrozen" je skupina, která se narodila na jaře roku 1995 v nevinařském kraji ve Frýdku-
Místku. Použitím hudebních nástrojů se zařazuje do kategorie "folk", při použití bicích i
nějaký ten "beat". Jejich texty jsou "duchovně inspirované" nebo chcete-li "křesťanské".

Tato skupina vystoupí v našem kostele sv. Michaela v neděli 5.11.2000 v 16.00 hod.

G.G

Otevřme své srdce Bohu a myslíme jen na Něho

V tomto jubilejním roce 2000 jsem měla touhu jet na pouť do Říma. Tento velký Boží dar jsem dostala ve dnech 6.-8.10. 2000, kdy jsem se spolu se svým synem Martinem připojila k velkému počtu poutníků, kteří navštívili věčné město. Prošli jsme všechny čtyři svaté brány-nejprve baziliku svatého Petra s hroby papežů, našeho kardinála Josefa Berana a také hrob svatého Petra, dále baziliku svatého Pavla Za hradbami, chrám Panny Marie Sněžné a Laterán. Také jsme se dostali do baziliky Svatého Kříže. Je to titulární chrám našeho pana kardinála M. Vlka. Nádherný závěr celého dne byl na Svatopetrském náměstí, kde jsme se spolu se Svatým Otcem a s 1500 biskupy modlili růženec, který byl úvodem k nočnímu bdění, jako příprava na zítřejší zasvěcení světu Panně Marii. Její originální socha z Fatimy tam již byla také. Celým zájezdem nás provázel P. Pavel Šíra - farář z Bžezové u Svitav a P. Jan Kornek, který studuje v Římě. Hlavní myšlenku z této pouti, která mě nejvíc oslovila řekl P. Pavel při mši svaté v basilice Svatého Pavla :”Abychom získali odpustky tohoto svatého roku, otevřme své srdce Bohu a myslíme jen na Něho.” Možnost putovat v tomto svatém roce do Říma je pro mne projev velké Boží lásky.

Jana a Martin Němcovi

Ze Svárova jsme přijeli osvěžení

V září jsme se s manželem a ještě několika staroměšťáky, které jsme zahlédli při mši svaté, zúčastnili tradiční pouti ve Svárově, konané vždy 25. dne v měsíci. Celá slavnost byla obětována za nemocné a trpící. Mši svatou sloužili čtyři kněží. A to náš duchovní otec P. Miroslav, P.Jaroslav Kapuš z Hluku, P. Josef Červenka ze Šumperka a P. Jan Lisowski z Březolup. P. Jan vyzval věřící k trpělivosti a odevzdanosti se ve svých nemocích do vůle Boží a pod ochranný plášť P. Marie. Velkou část homilie věnoval P. Marii, která je pro nás velkým příkladem trpělivosti a poslušnosti. Strhující byl také příběh o ženě, mamince tří dětí, která přišla o řeč, byla ochrnutá na celé tělo a stále upoutaná na lůžko. Této ženy se jednou její nejmladší dcerka zeptala: “Maminko, kdy už konečně vstaneš?” Kdo neprožil podobnou situaci asi nepochopí bolest ženy při této otázce. A přece, její víra se nijak nezmenšila. Po závěrečné adoraci vkládali kněží ruce na nemocné, jak duševně, tak fyzicky, aby všichni odjeli domů uzdraveni aspoň o jediný paprsek Boží lásky.

25. října 2000 bude poslední pouť v tomto roce. Bude to pouť dušičková, kde si každý z nás může přinést svíčku se jménem svého drahého zemřelého a tu svíčku pak složit k nohám P. Marie. Modlitba růžence bude od 16.00 hod., mše svatá s adorací od 16.30 hod. Odjezd autobusu bude v 15.30 hod. od školy. Přihlaste se u sestry Vladky Batůškové

GG

O květinách i jiných věcech

Taky se Vám zdá, že s námi ten kulatý rok 2000 pěkně točí? Je to jako včera, co jej celý svět bouřlivě vítal, jen co jsme oslavili pár jubilejních dnů, zatočila se nám hlava ze zprávy, že otec Vojtěch odchází, nastupuje nový, mladý kněz, plný elánu a energie pro Boží věc, až by se nám opět zatočila hlava. A paní Chlachulová taky odchází! Místo jedné osůbky nastupují hned tři lidé. A co teprve pořad bohoslužeb! Jednou ráno, jednou večer (nebo 2x večer?). To aby jeden dával v kostele pozor! A co takové žehnání tříd! To se pak točí hlava i panu řediteli. A to není zdaleka všechno, čeká nás žehnání staveniště, přijetí návštěvy na nejvyšší úrovni. O

hrůzo, hrůzo, za chvíli jsou vánoce, tři čtvrtletí svatého roku máme za sebou! Co jsme využili? Co jsme promarnili? Přiznám se Vám tu k jedné své slabosti. Bylo to v době, kdy jsem přijala úkol výzdoby kostela po paní Chlachulové. Nejen, že se mně i z tohoto úkolu zatočila hlava, ale několik týdnů i pořádně bolela (obrazně řečeno). Hodiny trávené v kostele, výměna vody, kde vzít kytky, proč tolik vadnou a proč tak rychle? Jak všechno zvládnou? A pak přišly dožínky. Najednou plná sakristie darovaných kytek a plodů a plno ochotných rukou. Díky, Bože! A za několik týdnů vyjímečná záležitost v našem kostele-svatba! A opět nic nechybí, ani květiny, ani lidé. Promiň, odpusť Pane, že mě bolela hlava, že jsem si myslela, že budu sama, vždyť už Tě tak dlouho znám! Díky za všechny paní Stázky a paní Chlachulové, které tuto práci dělaly roky, díky za všechny Petry, Jany a za ty, kteří jsou ochotni rozdělit se a darovat, co doma vypěstovali, k Tvé oslavě. Díky za všechny, kteří se starají o čistotu Tvého chrámu, kéž je jich víc a více.

Jeden pan profesor ve škole nás učil: "Pamatujte si, život to je pohyb." Nakonec jsem tedy ráda, že s námi tento rok tak točí. Je to známka, že žijeme. Jde o to, aby s námi točil tím správným směrem. Abychom se pohybovali a byli přitahováni silou dostředivou a ten střed, aby byl Ježíš, u kterého bychom se jednou měli všichni sejít k Životu s velkým Ž-věčnému. P.S. Než k tomu cíli dospějeme, nasadte, prosím, ještě nějakou tu kytku k Boží chvále na zemi. Nejlépe světlé barvy - bílé, žluté, ale i rudá je krásná k Božskému srdci a ke kříži. A nabídněte prosím. Velmi vhodné jsou astry, chryzantémy, lilie, mečiky a podobně. Předem všem díky.

Hodně štěstí v pěstování a na další spolupráci se těší

M. Číhalová

Výzva

Ve Starém Městě schází tolik potřebná schola. Děvčata nad 10 let přispějte i Vy ke slavnému průběhu liturgie a hlase se v sakristii nebo u Honzy Pleváka (mobil0608/857731).

H. Plevák

Nejsou vidět, ale za to slyšet

Začátkem září odešel na civilní vojenskou službu do Prahy náš varhaník Pavel Berka. Moc mu děkujeme za to, co pro naši farnost doposud udělal. Hrát se ale nepřestalo a všechny Vás určitě zajímá, kdo to sedí za těmi varhanami teď?

Rozpis varhaníků:

pondělí	Honza Plevák (učí se hrát na Děkanské varhanní škole, která spadá pod faru v Uh. Hradišti a jeho učitelem je Jakub Macek)
úterý	Jana Gajdošová (učitelka flétny na ZUŠ)
středa	Jirka Smejkal
čtvrtek	Vítězslav Kovář
pátek	na varhany hraje Honza Plevák a na kytaru hrají Petr Němec a Jarek Kučera

sobota Jirka Smejkal
neděle 7.00 - Jirka Smejkal, zpívá Helena Špačková
9.00 - Honza Plevák, zpívá Helena Špačková

G.G.

Upně stačí znát celou abecedu a překonat počáteční ostych

Staroměstská farnost vyzývá farníky ke čtení Božího slova při mši svaté. Podmínky jsou úplně jednoduché: znalost všech písmen z abecedy, překonání ostychu a snaha přispět k důstojnému slavení liturgie.

Zájemci neváhejte a hlase se v sakristii.

Upozornění

Již v minulém čísle našeho časopisu jsme vyzývali ochotného důchodce či důchodkyni, kteří by byli ochotni vzít na svá bedra funkci kostelníka. Zatím se nikdo nepřihlásil, takže nabídka stále trvá.

své příspěvky můžete zasílat na adresu :

Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město, tel. 54 16 60, mobil 0604/33 64 66

šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová

grafická úprava + tisk : Ing. Vojtěch Foltýnek

<http://www.mujweb.cz/www/staremesto>

-